DISPUTATIO MEDICA INAUGURALIS, DE VOMITU.

QUAM,

ANNUENTE DEO TER OPT. MAX.

Ex auctoritate Magnifici Rectoris,

D. JOANNIS ORTWINI WESTENBERGII,

J. U. D. ET JURIS CIVILIS ROMANI AC HODIERNI IN ACADEMIA LUGDUNO-BATAVA ANTECESSORIS ORDINARII:

NEC NON

AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI CONSENSU, ET NOBILISSIMÆ FACULTATIS MEDICÆ DECRETO,

PRO GRADU DOCTORATUS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS, ET PRIVILEGIIS RITE AC LEGITIME CONSEQUENDIS,

Eruditorum Examini submittit.

GIDEON WELLS, Anglo-Britannus.

Ad diem 10. *Aprilis,* 1725. *horâ locóque solitis.*

Lugd. Batav. Apud Henricum Mulhovium.

DISPUTATIO MEDICA INAUGURALIS DE

VOMITU.

I.

Medecina ut apud Veteres olim, & Recentes hodie culta, præcipua fundamenta ab Eventu haud prævifo; Cafu fortuito; & Inftinctu naturali recepit; fub capite hoc poftremo inter multa alia continetur Vomitus. Qui cum tantos edit Effectus in Corpore humano; ad hunc confiderandum meipfum inftruendi caufâ pro Penfo Academico accingere fimpliciter aggrediar.

II.

Actio Vomitus eft Expulfio per Oefophagum *contentorum ventriculi primò, dein etiam Inteftinis, tandem Vifceribus, eò fe evacuantibus.*

III.

Ventriculus eſt vas illud capax, oblongè rotundum, ſub Diaphragmate ſiniſtrorſum poſitum, conſtans ex Membranis Villoſis, Nervoſis, Glanduloſis, Muſcularibus, Celluloſis, Vaſcularibus, & ex Expanſione a Peritonæo.

Fibræ muſculares ſunt (1) *Spirales ;* (2) *Obliquæ ;* (3) *Longitudinales ;* hæ Poſteriores ſeries habent duas, quarum Una ex illis conſtat Fibris, quæ Pylorum amplectentes, per Dorſum Ventriculi unitæ, Os ſuperius Ventriculi circumambientes, vacui Ventriculi Ora adducunt, pleni verò neceſſario valde coarctant.

Fibrarum altera (4) ſeries conficitur ex illis, quæ ductu longitudini Ventriculi parallelo, Partem Tunicæ Vaſcularis concavam conſtituunt.

IV.

A Latere Ventriculi ſiniſtro oritur Oeſophagus, longus ille Canalis ſubſtantiam habens ferè eandem cum Ventriculo; ſtatim ab Origine tranſit per Diaphragma, & dum tranſit cum illo concreſcit: a Diaphragmate emergens Tramite continuato, paululum (5) curvo tandem intra Fauces terminatur.

V.

A Latere dextro exit Pylorus, craſſior quam reliquum

(1.) Willis Pharmaceut. Rat. T. 3.
(2.) Id. Ib. T. 5.
(3.)
(4.) Id. Ib. T. 2.
(5.) Reald. Columb. de Re Anatom. p. 416.

quum Ventriculi: Ventriculo vacuo ſurſum erectus, pleno tamen magis tendens deorſum; Ventriculo vacuo retroflexus, pleno tamen, cum Decurſu ferè recto recipit Duodenum quaſi illi (1) immiſſum, hæc Immiſſio, illa Craſſities, & ſuperdicta Circumductio Fibrarum longitudinalium, faciunt illud, quod Anatomici ſolent appellare Valvulam Pylori.

V I.

Duodenum cum Pyloro ſic communicans, totius Fiſtulæ inteſtinalis eſt Principium, in ſubſtantiâ Ventriculo ſimillimæ: In Parte inferiore nunc in uno nunc in duobus Locis perforatur, pro Choledochi, atque Ductûs Pancreatici Introitu. ſed præter hæc Foramina, tota ſeries Inteſtinorum; Ventriculus; Oeſophagus; Fauces; & Os, millia habent Oſculorum, Liquorem Aquoſum, Mucoſum, Glutinoſnm, expuentium, exhalantium, ex Glandulis, & Finibus Arteriarum.

V I I.

(2) Nervi, quos accipit Ventriculus a Parè Vago & Intercoſtali oriuntur.

V I I I.

Viſcera & Partes adjacentes ſunt *Diaphragma* quod ſuperincumbit toti Ventriculi Parti ſuperiori, ſuper Diaphragma in Thorace ſunt *Pulmones* in illud ſemper

(1.) Cl. Boerhav. Inſtitut. Med. §. 83.
(2.) Vieuſſenſ. Neurograph. Univerſ. T. XXIII.

per prementes. In Hypochondrio dextro. *Hepar* præcipuè locatum, cum ([1]) crassiori suâ Parte totum illud spatium occupat; cum tenuiori se inter Diaphragma, & Ventriculum insinuans, Diaphragmati agenti speciem quasi Pulvinaris præbet.

Sinistrum Hypochondrium replens Ventriculo arctissimè connexus hæret[2] *Lien.*

Ventriculum infra, jacent *Pancreas Omentum, Intestina, Mesenterium &c.* Parte Ventriculi anteriori sunt *Musculi Abdominales, & in Posteriori sunt Vertebræ.*

I X.

Ab Abdomine sic fabrefacto, sic repleto, necesse est ut in omni Puncto Ventriculus contactum cum vicinis habebit.

X.

Ventriculo sic structo, sic locato, si vel ille ipse, sive Diaphragma, sive Musculi Abdominales spasmo corripiantur, necesse est Ventriculum pati diminutionem Capacitatis, sed hæc diminutio fieri non potest absque Expulsione plus minus suorum contentorum, (i.e.) quoad Gradum Convulsionis erit vel Vomitus, vel Ructus, vel Singultus.

X I.

Parte quâlibet jam sic descriptâ quæ ullo modo potest

(1.) Vesal. Op. omn. Edit. Nov. Tom. 1. p. 355.
(2.) Eustach. Tab. x. F. 2.

poteſt ad hanc Actionem pertinere, proximè erit aggrediendum demonſtrare quantum poſſumus, quâ ordine, & quomodo hoc Phœnomenon peragitur.

XII.

Illud igitur quod ſentit Vomituriens an ab Arte, an Naturâ (niſi in Caſibus maxime violentis) eſt primò Moleſtia quædam inuſitata circa Epigaſtrium, in Principio vix multum notabilis; ſed creſcens pedetentim illum poſtea infert ſenſum quem Ægritudinem Vocamus, cum Pallore Faciei, Fluxu Salivæ, Nauſeâ, Ructibus aliquando, & Singultu. Usque dum denique Re ulterius ulteriúsque provectâ Ventriculus Spaſmo paululum fortiori convelli incipit; & tunc fortè, ſi Cauſa irritans non ſit niſi leviuſcula, ſequetur Contentorum lenis Expulſio, eaque ſolâ Vi ipſius Ventriculi, quo peracto res erit finita. Sed ſi cauſa ſtimulans admodum fuerit acris, locò hic ceſſandi ulteriùs adhuc progredietur, & Diaphragma in Conſenſum provocabit; quo cum Ventriculo per Oeſophagum adeò arctè connexo, non poteſt quin ab illo ſic affecto in ſeipſo accipiat tales Vellicationes, Tremores, vel talem determinatum Gradum Motûs (vel quodvis aliud Nomen huic affectui licet dare) ut eò Spiritus Animales Copiâ multò quam ſolitò abundantiori, huc accerſentur.

Diaphragmate ſic convulſo, & parte ſuâ ſuperiore cum Pleurâ communicante, & hâc iterum cum muſculis intercoſtalibus, eodem momento quo convellitur illud, convulſos etiam Muſculos intercoſtales videbimus. Sed hæc in illis convulſio etiam poteſt oriri

oriri medianti nervo intercoſtali, qui (ut diximus) dat Ramos Ventriculo.

Thorace ampliato partim in hunc modum, partim a Naturæ Motu ſpotaneo, (ut ſemper in aliquo magnum nixum edituro obſervatur) Aer ingenti cum impetu copiâque ruit in Vacuas Pulmonum Cavitates, illaſque quam maximè diſtendit, quo fit ut Vis fere immenſa Vim Diaphragmatis augeat.

Ut Diaphragma Parte in ſuperiori cum Pleurâ ita Parte in inferiori Peritonæo eſt obductum, quo etiam Muſculis extenſo Abdominis idem facilè in illis ac in Muſculis Coſtarum ſentitur Stimulus, ſpaſmusque idem in illis excitatur.

XIII.

Vires hæ omnes immanes, uno eodemque ipſiſſimo momento validiſſimè agentes, Viſcera omnia Abdominis vehementer prement, Fiſtulam inteſtinalem, & Jecur praecipuè contrà hanc Fiſtulam adeo arctè comprimentur, ut ferè Pylorus omninò futurus ſit clauſus, ſed in Ventriculi Contenta (ſi ſatis copioſa) magis illis expoſita, adeo undique agent, reagentque ut amplius morari non potentia, omnia cum Impetu foràs ejiciantur, idque per Oeſophagum, cujus Orificium tunc Temporis ſatis amplè patefacit, propterea quod ut ſatis innoteſcit, Oeſophagus poſt Ortum a Ventriculo ſtatim tranſiens per Diaphragma cingitur Fibris Muſcularibus Diaphragmatis undique illi inſertis; quæ quando contrahunt quaſi tot Chordæ ſibi invicem contrariæ, a Centro undique trahentes debent latera Oeſophagi diſtrahere: (ie) ſuperius Os Ventriculi aperire debent.

XIV.

XIV.

Vi ſtimuli vomitorii, per Ejectiones repetitas gradatim debilitatâ, tandem deſinit perinde ac incipiebat, cum ructu ſcilicet & ſingultu.

XV.

Ab his omnibus ſic deſcriptis, facile indigitatur Ratio cur Vomitus melius, tutiúsque eſt peractus, quando Ventriculus modicè eſt diſtentus. Nam quo magis, cæteris paribus moles ulla movenda, eſt expoſita Vi moventi, eò facilius moles iſta movebitur. In actione Vomitûs, Vires moventes ſunt a Pulmonibus, Diaphragmate, Muſculis Abdominalibus, & ipſo Ventriculo, Materies in Ventriculo contenta, eſt moles movenda.

Ergo quo magis Materies iſta Actioni ſupradictorum eſt expoſita, eò facilius actione iſtâ amovebitur; ſed quò magis iſta Materies Ventriculum diſtendit, eò magis erit expoſita Actioni iſti, ergò quò magis diſtendit Ventriculum eo facilius (cæt. par.) amovebitur.

(Cæteris Paribus,) dico, quia ſi Ventriculus nimiùm ſit diſtentus auxiliandi locò impediet quam maximè. Nam tunc Fibræ muſculares Ventriculi non ſolummodò erunt extra ſuas Elaſticitates diſtentæ, Sed etiam a peculiari harum Decurſu ac Mechaniſmo [II] Orificia Ventriculi pro ratione excenſûs Repletionis adeò valide coarctabuntur, ut tandem fuerit impoſſibile illa iterum aperire; Sed citius quam ut aperiantur diffringetur vel ipſe Ventriculus, vel ipſe (1) Oeſophagus.

XVI.

(1.) Cl. Boerhaave Hiſtor. Atroc. Morb.

XVI.

Hinc videmus quam maximè errant Illi, qui in vomitoriis administrandis, inter operandum dant bibendum vel nimis parcè, vel copias extra Mensuram una vice ingurgitant. hi Vitæ agunt Periculum, illi Vomitum reddunt nimis laboriosum.

XVII.

Hisce sic finitis nunc dicendum erit, de Vomitûs Actionis Causis.

Causa hujus Actionis proxima, nil aliud est nisi ipse Vomitus, a remotis suis propriis causis excitatus.

Causæ remotæ sunt quæcunque possunt determinare majorem quantitatem Spirituum quam solito in Instrumenta muscularia supermemorata.

XVIII.

Hæ sunt infinitæ ergò ut omnes sint numerandæ non est exspectandum. Attamen quum aliquid dicere omnino convenit, sequens methodus illas primò dividendi in *internas & externas* satis bene observetur.

XIX.

Causæ Internæ respiciunt, *Primò* ad Ventriculi Structuram quam similem habet omnibus aliis Partibus (scil.) ex Arteriis, Venis & Nervis. *Secundò* ad illius usum (i.e.) ut Vas est recipiens & iterum dimittens. *Tertiò* ad illius Connexionem cum Partibus circumjacentibus.

Ad

Ad Numerum primum pertinent Inflammationes, Suppurationes, Gangrænæ, Sphacelus, Schirrus, Fungus, Ulcus, Spasmus, Debilitas. Mirum fortè non cogitanti videbitur, quod inter Causas Actionis totius Corporis validissimæ, Debilitas etiam enumeratur. attamen ut Res ita se habet, non tantum probet Experientia satis frequens, quin id etiam Ratio facillimè assequitur, ut credo, sic concipiatur; quo debilior est ulla Pars eò (cæteris paribus) tenerior, sed quo tenuior, eò magis nervosa, & quo magis nervosa eò magis sensilis, & faciliùs irritanda.

Ad Numerum secundum pertinent Pylori obstructio a Callo, Cartilagine, Tumoribus steatomatosis, Ingestis irresolubilibus, qualia sunt frustula metalli, lactis caseosi, &c. Ut (1) Kerkringius cum aliis observavit. Sanguinis in Ventriculo Extravasatio; Materies quædam viscida ibi fluctuans; Pharmaca ingesta, & denique defectus Muci istius ad *Tunicam villosam* illinendam parati.

Ad Numernm tertium reducuntur 1°. mala Hepatis, Tumor, Durities, Callus, &c. 2°. Mala Diaphragmatis. 3°. Pancreatis, Tumor, Schirrus, Cancer; 4°. Lienis Tumores magni; 5°. Intestinorum Inflammatio, Inversio, Flatus, Fæcum Induratio præcipuè in Colo: 6°. Renum, & Vesicæ Calculi, Inflammationes, Ulcera &c. huc etiam reducantur Capitis variè affecti mala, Sanguinis intra Cranium Extravasatio, Cerebri Læsiones compressione, Corrosione.

XXI.

(1.) Observat. Anatom. I. X. L.

XXI.

Quoad *Caufas externas*. hæ omnes commodè referantur ad Coporis varia Gefta. ad hæc gefta referuntur 1°. Lapfus in Cranium, illius Percuffiones, & Mala inde fequentia. 2°. Percuffiones & Compreffiones Abdominis violentæ. 3°. Coporis illi motus qui Circumgyratione conftant per Vices aliquot continuatâ. 4°. Illi Motus qui partes Circuli nunc majores nunc minores defcribunt; quales funt in Rhædâ laxè pendenti, vel in Nave agitatâ Mare concuffiones. Unicus forfitan qui hâc de re aliquid intelligenter fcripfit fuit eruditiff. nofter D. CHEYNE, qui in fuâ *Novâ Theoriâ Febrium continuarum*, hujusmodi Vomitûs explicaturus, fic habet.

Corpus quodlibet particulare Gradum Tenfionis determinatum habet. & fi fimilis Motûs Reciprocatio (a Caufâ quâcunque) in medio ambienti producatur, quæ neceffario effet producta per aliud Corpus movens, quod Corpus haberet Gradum Tenfionis, Longitudinisque priori Corpori æqualem, neceffe erit ut in illo priori Corpore motus quidam producetur, præcipuè fi Motus medii fit violentus.

His Verbis, & aliis Vir ille ingeniofus probare tentat, quod motus quidam in hunc modum a Navis motu, vel Rhedæ produci poteft in Ventriculi noftri Fibrillis; & quod hic Motus in illis fic productus, poteft fpafmos excitare.

XXII.

Ut motus eft quidam reciprocus inter quædam Corpora [ita ut uno percuffo alterum ftatim moveatur] mille

mille patet exemplis ex responsione Chordarum musicarum, ex Echo &c. & si conceditur ut motus quidam in hunc modum produci possit in Ventriculo, vel partibus Ventriculo communicantibus a Navis vel Rhædæ concussione ut verisimillimum est; apparebit satis facilè quomodo ab eo Vomitus oriri potest: Nam quid est stimulus vomitorius, nisi Vis quædam (aliquando nec corrodens, nec pungens) Vomitûs Instrumentis applicita, cum motu quodam determinato? si igitur Motus huic similis a quâcunque Causâ in iisdem Partibus excitetur, cur non debent sequi in hoc casu, ac in illo, iidem Effectus?

XXIII.

Verbum unum vel alterum nunc dabimus de Effectibus quos in Corpore humano edit Vomitus.

XXIV.

Primum quod occurrit est omnium Ventriculi contentorum Ejectio.

2°. Glandularum, Cryptarum, Pororum, & Vasorum, intra Ventriculi, Intestinorum, Oesophagi Faucium, Narium, atque Palpebrarum Cavitatem aperientium, emunctio, & detersio.

3°. Si aliquid est vel in Ventriculo, vel Intestinis, vasa vel inhalantia, vel lactea intrandi capax, a Vi hac ingenti undiquaque prementi intrare cogetur.

4°. Chylus per vasa lactea, glandulasque Mesenterii vagas, ob hanc Pressionem adeò auctam magis permistus; comminutus; assimilatus; in Receptaculum ut vocatur *Pecqueti*, celerius veniet.

5°. Ab hoc Receptaculo, immensæ nunc Diaphragmatis actioni adeò obvie exposito, Chylus ille sic commi-

nutus &c. per Ductum Thoracicum ad Venam subclaviam validissimè urgebitur.

6°. A Venâ subclaviâ ad Pulmones tandem pulso, quam magnas conquassationes, subactiones, comminutiones hoc tempore in hoc Loco debet pati? qùum usque in communis Respirationis actione, vis hujusce Visceris est fere incredibilis, ut à Clar. D. WINTRINGAMO in Libro suo de Morbis Contagiosis, planè demonstratur. (1)

7°. A Visceribus in Abdomine omnibus contra Aortam ascendentem prementibus, sanguis per illam non ità liberè fluet; sed quò copiâ minori huc propellitur, eò abundantius ad Cerebrum tendet. Et cum secretio quælibet (cæt. par.) semper est ut Quantitas Fluidi ad orificium secretorium appulsi, necesse est ut in Vomitûs actione, major Spirituum quantitas secernatur.

8°. A Partium ferè omnium Corporis per Nervos, Membranasque inter se communicatione, omnes ferè reliquæ Partes utcunque concutientur: ab universâ hâc concussione Iter sanguinis venosi promovebitur, Vasa plena Materie saburrosâ deoppilentur, Humores lentescentes solventur, Lympha inter musculos stagnans repelletur; ut in curatione Hydropum hâc methodo sæpissime observatur; & sudores denique per totum Corpus profusissimè erumpent.

X X V.

Parte qualibet Corporis in hac actione sic quasi Pulmonis fortiter respirantis officio fungenti, Chylo subacto, celerius moto, Sanguine facilius quasi confecto; Spiritibus copiosiùs secretis, Humoribus lentis spirituosis reddi-

(1.) P. 34. 35. 61. 62. 63.

redditis; Circuitu humorum aucto, Obstructionibus amotis, Glandulis emunctis; non mirum est si semper Hominem videamus ab operatione Vomitorii, mitioris majori cum alacritate surgentem, Viribusque refectum: hinc fit proculdubio, ut in *Hildano* legimus, de Matronâ quâdam per multos annos, ferè omne quod assumpsit pluries quotidiè revomitanti, absque vel minimo damno vel Corporis, vel Faciei, vel mentis Hilaritatis; sed quod hic observari debet vomere nunquam potuit, nisi prius haustulum jusculi alicujus sumpsisset. Ab hoc casu, illud quod supra est memoratum, confirmari videtur scil. quòd in Vomitûs actione, tanta sit contentorum Ventriculi attritio, commotio, & undiquaque propulsio, ut partes nonnullæ reddi possint adeo subtiles, ut in Vasa absorbentia adigi queant.

XXVI.

Huc usque Vomitum, quatenus utiles admodum Effectus præstat, consideravimus. Si verò à Causâ nimium pertinaci, vel morbosâ vel artificiali oriatur, dira & horrenda sæpe succedunt Phænomena; Ventriculi nempè aut Oesophagi ruptura ([1]) inflammatio, gangræna, vel sphacelus; Plicarum ventriculi abolitio; ejus Paralysis, aut ([2]) Sanguinis in eum profluvium, vel per Anastomosin, vel Diapedesin; Quandoque ipsius Ventriculi in Thoracis cavitatem ([3]) propulsio; sæpissimè debilitas totius Corporis vix sustinenda.

(1.) Clariss. Boerh. Histor. Morb. Atroc. Bonet. Sepul. Anat. L. 3. S. 8. Obs. 14.
(2.) Glissonius de Ventriculo & Intestinis.
(3.) Bon. Id. Ib. S. 7. Obs. 27.

XXVII.

XXVII.

Ex præmiſſis facilè intelligitur, in quibus morbis Vomitus arte excitatus, conveniat. viz.

Primò, Quandocunque materies aliqua morboſa ſive viſcida ſive acris fuerit, in Ventriculo latitat: hinc fit quod noſtras SYDENHAMUS adeò ſollicitè in Febrium principiis hoc medicamentum ([1]) adhibuerit; *cum ſcil. aliqua Vomendi eſſet propenſio:* hinc etiam ([2]) CELSUS latinus ille Hippocrates, illius uſum commendat *in plenis & bilioſis, ſi vel nimium ſe replerunt, vel parùm concoxerint.* hinc etiam HIPPOCRATES ([3]) medicinæ fundator & princeps, *Ubi non febricitanti, Cibi faſtidium, oris Ventriculi morſus, Vertigo tenebroſa & oris Amarities adſint; Purgatione per ſuperna opus eſſe ſignificat.* in ſimilibus Caſibus uſum Vomitûs frequentem commendat GALENUS ([4]) *ut Pituita omnis e corpore purgaretnr:* Et ut paucis dicam, in Cholerâ morbo, in Colicis doloribus, a Fructibus horæis, vel Cibo quocunque δυσπέπτω, oriundis; in quibusdam, Diarrhæarum, & Dyſenteriarum ſpeciebus &c. fæliciſſimè hujuſce uſus a Medicis præſcriptus fuit.

XXVIII.

Secundò, cum obſtructiones, tumoresve lenteſcentes, in Corporis habitu, in Viſceribus, aut Glandulis adſint; quo Humores ſtagnantes, in motum deducantur, vel a Partibus quos lædunt, revellantur. hinc *in Ictero ab infarctu per materiem glutinoſam, opus eſt Vomitu* dicit

(1.) Obſerv. Med. p. 24.
(2.) De Medecina p. 29.
(3.) Aphor. 4. 17.
(4.) Epitome Operum.

dicit Pitcarnius (1) *quo Hepar & meatus fellei, ventriculi, & Abdominis compressione, materiem obstruentem excernere cogantur.* Immò mihi ipsi semel contigit vidisse hominem, Hepate tumido, Ictero, & Hydrope Anarcâ, eodem tempore ægrotantem, ope Emetici idoneè exhibiti, uno fere momento quasi per Incantamentum quoddam omnino liberatum. Ita in obstructionibus glandularum Mesentericorum ferè unicum est remedium. Ita etiam *Coxarum Dolores, & Oedemata sæpius expugnat aliis frustra diuque tentatis revellentibus ut testatur Clar.* D. FREIND. Qualem Vim habet revellentem in bubonibus Venereis, & tumidis Testiculis ab omnibus cognoscitur. In Epilepsiis, Cephalalgiis, Aurium sonitu, Apoplexiis a materie pituitosâ, apud plurimos commendatur, & certè magni est Usus. In Pulmonum infarctionibus viscidis; in Rachitide & Desipientiâ Puerorum, vix unquam etiam omitti debet.

XXIX.

Tertiò ubi *Salivatio* vel *sudores* sunt promovendi. Ita *in Variolis confluentibus, cum diem circà undecimum,* ut narrat SYDENHAMUS (2) *Saliva eousque excocta sit & viscida, ut Æger singulis momentis suffocatione periclitetur, stupore sit obrutus, spiritu fere undiquaque præcluso, emeticum peropportunè ac fæliciter exhibui, ex infusione Croci Metallorum, sed Dosi paulò majori.* Ad Salivationem adjuvandam in Lue veneriæ curatione, Turbethi mineralis administratio, in Praxi est quotidianâ.

Qua-

(1.) Vid. Pitcarn. Element. Med. p. 166. Sydenh. Id. Ib. p. 178. 185.
(2.) Id. Ib. p. 155.

Quatenùs sudores movet, sub Initiis Febrium ut *Clariss.* D. FREIND. Observat, *hac evacuandi Ratione, non modo primæ purgantur Viæ, crudæque materiæ Redundantia compescitur, sed cum viscera musculique Corporis, vehementiori motu agitentur, ipsæque Medicamenti particulæ in sanguinem sese insinuant; ita demum resolvuntur Humores, ut liberior sit intra Vasa tenuia Circuitus; & si quid superfluum est per Meatus cuticulares diffluat*; hinc fit quod in Curatione Febrium intermittentium tanti valet.

XXX.

Quarto. Ubi Apostemata in Pulmonibus suppurantia adsunt, & Materies cocta & excretioni apta, redditur: Quo facilius ad exteriora per Asperam Arteriam determinetur; ne in Pulmone moras agendo, vel ægrum suffocet; vel partes circumjacentes corrumpendo, Empyema producat: Et ut uno Verbo addam, in omni ferè Morbo ubi nimis languescit circulatio, lentescunt Humores, & Solida sunt corroboranda, proficuè satis hocce Remedium adhiberi potest.

Ex præmissis sequitur quod nullum universale sit, ad Vomitum morbosum sistendum, Remedium. Sed pro natura causæ, Curatio variari debet.

FINIS.